

skulde tilbagebetales dem uden Hensyn til, om de til disse Anliggender, Havne og Brovæsen; behøvede det, ligger jo i Forslaget selv, hvor det hedder, at „dette Tilskud anvendes fortrinnsviis til Havne- og Broanlæg.“ Altsaa har den ærede Forslagsstiller jo forudsat, at der ogsaa kunde være Noget at anvende til andre Ting: Ordet „fortrinnsviis“ viser udtrykkelig, at jeg har været berettiget til at antage, at dette har været de ærede Herrers Mening. Det ærede Medlem sagde, at det Udvalget foreslaaer, har Amtsrådet hidtil kunnet gjøre, uden at dette Forslag var nødvendigt. Jeg skal dertil sige, at dersom denne Bestemmelse optages, saa kan Amtsrådet gjøre det uden Indenrigsministerens Stadsfæstelse, men hidtil har Amtsrådet ikke kunnet gjøre noget Saadant, uden at faae Indenrigsministerens Tilladelse dertil. Dernæst har, naar Udvalgets Forslag optages i Loven, Amtsrådet en langt større Opfordring til at tage dette Hensyn, end det har havt tidligere, da det ikke har været nævnt i Loven, og da det altsaa maatte anses for en extraordinair Foranstaltning, som det udenfor det Ordinaire skulde tage. Staaer det udtrykkelig i Loven, er der en directe Opfordring for Amtsrådet til at overveie i ethvert Tilfælde, om der er Noget at gjøre i denne Retning, og da hvilket. Jeg troer altsaa, at der ogsaa i den Henseende indtræder en meget stor Forskjel, dersom Udvalgets Forslag bliver vedtaget og bliver en Deel af Loven. Men jeg vil igjen gjøre opmærksom paa det virkelig Utilraadelige, som ligger i at gaae ind paa at give disse Der ligefrem en Ret. Man maa jo dog være consequent. Jeg kender Den Kangeland; den har mindre Vandveie, men det er en D, som bidrager til Svendborg Amts Repartitionsfond. Dersom nu den Grundsætning blev slaaet fast, at en D skulde have Ret til at faae sit Tilskud anvendt paa sig selv, saa maatte Kangeland have Ret til at forlange, at dens hele Bidrag til Amtsrepartitionsfonden skulde anvendes paa Den selv; men det vilde aabenbart være utilraadeligt at give den en saadan Ret. Der gaaer flere Aar hen, i hvilke der ikke bliver anvendt Noget paa Kangelands Veie, men saa kan der komme andre Aar, hvor der anvendes langt Mere i dette Siemed, end

Kangelands Bidrag til Amtsrepartitionsfonden for disse Aar andrager, og saaledes vil det gaae med flere Der. Vil man gaae hen og sige, at enhver D skal have fuldstændig for sig, hvad den bidrager, hvor er saa Enden? Jeg seer ikke, hvor man da skulde standse. Dersom vi virkelig skulde proviantere vor Flaade fra Dreis, Stryp eller Bogø, saa maatte jo Statskassen anlægge paa sin Bestofning saadanne Midler, at Flaaden kunde losse og lade og indtage Proviant fra disse Der. Det vilde da ligefrem være en Statsfag; men jeg troer, at den Tid ligger noget fjern, da man kommer til at tage en saadan Beslutning. Nei, jeg mener, at de Paagjældende kunne være overmaade vel tjente med at faae det Forslag vedtaget, som Udvalget har stillet; det er efter min Mening det Øberste, som man paa nogen Maade kan gjøre.

Den høitærede Minister har udtalt sig imod Udvalgets Forslag under Nr. 275 c, der gaaer ud paa at opstille andre Normer for Fordelingen mellem Sognecommunerne af den Andeel af Bidragene til Amtsrepartitionsfonden, som ifølge Paragraphens Bestemmelse skulde fordeles imellem dem. Jeg kan ikke erkjende, at den ærede Ministers Fordelingsmaade paa nogen Maade er bedre end den af Udvalget foreslaaede; tværtimod, hvor meget den ærede Minister end har indvendt imod Udvalgets Fordelingsmaade, er dog saa Meget vist, at den i enhver Henseende er bedre end Udfastets Maade at fordele denne Andeel paa. Den ærede Minister har i vort Forslag savnet en Udtalelse som den, der findes i det sidste Punktum i Udfastets tilsvarende Paragraph, der gaaer ud paa, at denne Fordeling mellem Communerne skulde forfalde, saasnart man fik en almindelig Indkomsskat. Dette har Udvalget foreslaaet ubeladt, fordi en saadan Udtalelse jo ikke vil skaffe os en almindelig Indkomsskat, førend vi ellers vilde faae den. Udvalget gaaer ogsaa ud fra, at man maa have en communal Beskatningslov, og at denne da i dette Tilfælde vilde blive at følge fremfor Reglerne om en almindelig Indkomsskat med Hensyn til Statskatter. Denne communale Beskatningslov maae vi meget hurtigt vente, eftersom den ærede Minister ikke vil indlade sig paa de Forandringer, som i saa